

Η ΑΓΑΠΗ

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ...

Ο μη αγαπών οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν. **ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.**

A Iv' 88

Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ
Ἐμμανουήλ, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον **Μεθ' ἡμῶν** ὁ θεός.

Mθ α' 23

Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσω ἵνα ζωῆν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, Τί με
λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς **ἀγαθός** εἰ μὴ εἷς ὁ θεός.

Mκ Ι' 17-18

Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς
φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ'
αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν. *A Iv' α 5-6*

Ἄγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ
Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. *A Iv δ' 7*

Η ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΝΤΟΛΕΣ

Ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης [τῆς] καρδίας σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ἰσχύϊ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λκ ι' 27

Ο ΑΓ. ΑΝΤΟΝΙΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

Η ζωή και ο θάνατος της ψυχής εξαρτάται από τον πλησίον. Αν κερδίσουμε τον αδελφό, τον θεό κερδίζουμε, ενώ αν σκανδαλίσουμε τον αδελφό, στον Χριστό αμαρτάνουμε.

ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΚΟΛΟΒΟΣ

«Δεν γίνεται να χτίσει κανείς το σπίτι, αρχίζοντας από πάνω και προχωρώντας προς τα κάτω. Από τα θεμέλια θα αρχίσει και θα προχωρήσει προς τα πάνω».

Τον ρωτούν:

«Τι σημαίνουν αυτά τα λόγια;»

«Το θεμέλιο, απαντά, είναι ο πλησίον, προκειμένου να τον σώσεις, και πρώτος εσύ ωφελείσαι, γιατί απ' αυτόν κρέμονται όλες οι εντολές του Χριστού».

Ο ΑΓ. ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

Την αγάπη την γεννά η απάθεια. την απάθεια την γεννά η ελπίδα στον Θεό. την ελπίδα, η υπομονή και η μακροθυμία. Αυτές τις γεννά η καθολική εγκράτεια. την εγκράτεια, ο φόβος του Θεού. το φόβο του Θεού τον γεννά η πίστη.

Δια μέσου των εντολών Του, ο Κύριος κάνει απαθείς όσους τις εφαρμόζουν. Δια μέσου των θείων δογμάτων, χαρίζει σ' αυτούς το φωτισμό της θείας γνώσεως.

Ο νους που ενώνεται με το Θεό και παραμένει σ' Αυτόν με προσευχή και αγάπη, γίνεται σοφός και αγαθός και δυνατός και φιλόανθρωπος και ελέημων και μακρόθυμος, και με μια λέξη έχει επάνω του όλα τα θεία ιδιώματα. Όταν όμως απομακρύνεται από το Θεό, ή γίνεται κτηνώδης, καθώς γίνεται φιλήδονος, η θηριώδης, μαχόμενος για τα υλικά με τους ανθρώπους.

Δύο Γέροντες

Δύο Γέροντες ζούσαν ως μοναχοί πολλά χρόνια μαζί και ποτέ δεν μάλωσαν. Είπε ο ένας στον άλλον:

«Ας φιλονικήσουμε κι εμείς μια φορά όπως όλοι οι άνθρωποι».

Ο άλλος αποκρίθηκε:

«Δεν ξέρω πώς γίνεται η φιλονικία».

Και του λέει ο αδελφός:

«Να, θα βάλω στη μέση ένα τούβλο. Εγώ θα λέω ότι είναι δικό μου κι εσύ να λες, όχι, δικό μου είναι, και από δω γίνεται η αρχή».

Έβαλαν πράγματι στη μέση ένα τούβλο. Λέει ο ένας:

«Αυτό είναι δικό μου».

Ο άλλος είπε: «Όχι, είναι δικό μου».

Είπε ο πρώτος:

«Έ, αν είναι δικό σου, πάρε το και πήγαινε».

Και έφυγαν, χωρίς να βρουν αιτία για φιλονικία.

Ο ΑΓ. ΙΩΑΗΗΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ

ΑΝΕΒΑΙΝΕΤΕ, ανεβαίνετε, αδελφοί, επιθυμώντας ολόψυχα τις αναβάσεις, ακούοντας αυτόν που λέγει: «Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» (Ήσ. β´ 3), ὁ ὁποῖος «δίνει στὰ πόδια μας τὴν εὐκνησία τῆς ἐλάφου καὶ μᾶς ἀνεβάζει σὲ ὑψηλοὺς τόπους» (Ψαλμ. ιζ´ 34), «ὥστε νὰ νικήσωμε, δοξολογώντας Αὐτόν» (Ἄββακ. γ´ 19).

Νὰ τρέξετε, παρακαλῶ, μαζὶ μὲ ἐκεῖνον που λέγει:

«Σπουδάσωμεν, ἕως οἷ καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφ. δ´ 13). Τοῦ Χριστοῦ, που στὴν ἡλικία τῶν τριάκοντα ἐτῶν ὡς ἄνθρωπος ἐβαπτίσθηκε καὶ κατεῖχε τὴν τριακοστὴ βαθμίδα τῆς πνευματικῆς κλίμακος.

(Ἄς προχωρήσωμε μέχρι τὴν τελευταία βαθμίδα τῆς ἀγάπης, γιὰ νὰ συναντήσωμε τὸν Θεόν), ἐφ' ὅσον βέβαια ἡ ἀγάπη εἶναι ὁ Θεός, στὸν ὁποῖο πρέπει ὁ ὕμνος, στὸν ὁποῖο ἀνήκει ἡ δύναμις καὶ τὸ σθένος, στὸν ὁποῖον ὑπάρχει ἡ αἰτία κάθε καλοῦ καὶ ὑπῆρχε καὶ θὰ ὑπάρχη εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας. Ἀμήν.